

צפיה לגירוש
שיבנה מורבת שבעת החודשים, שנולדה בבית-החולים המרכזי בבאר-שבע, ונרשמה כיהודיה.

גורשה
אשתו של ראש קבר צת העברים הישראליים. בין שאר התכשיטים שעטרו את גופה, בלט במיוחד מגן-דוד מזהב.

„אנחנו נחזור!“
ראש קבוצת העברים-הישראלים שגורשה השבוע מנמל-התעופה בלוד, אחרי שהגיעה לשם במטרה להצטרף לאחיה בדימונה. 18 האנשים שבקבוצה הוחזרו לארה"ב, שם הצהיר ראש הקבוצה, קול אדוניי, „הישראלים הם גזענים. אבל אנחנו נחזור לישראל!“

„פה יהיה רצח!“

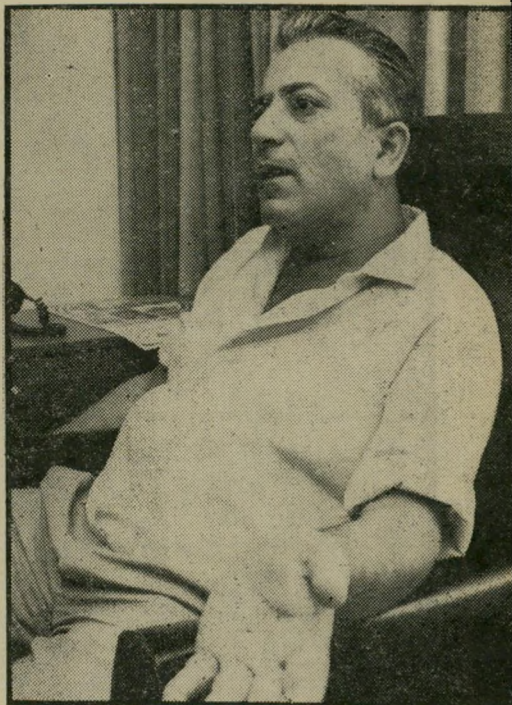
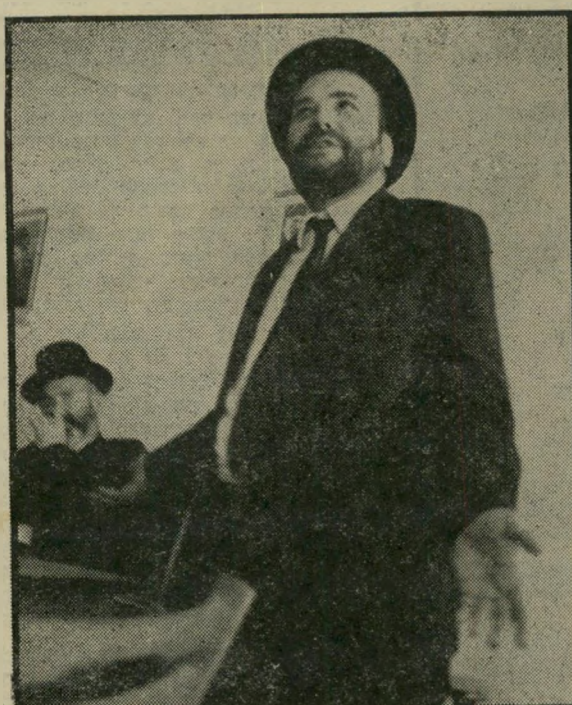
אות ק"ו 1971: מגידו
ה-8, שמגידוד טבוע על מצחה כדי לסמן א יחד עם הוריה, מסמלת את הבעיה החדש

ב
ס
ל
ש
פ
ר
ד
ה
ב
ל
א
א

ל
ל
צ
ה
א
ו

ב
פ
מ
ג
ה
ט
א
א

מ
פ
ת
א
א
ל

„לגרש!“
אברהם אלימלך, רבה תראשי של דימונה, יליד מרוקו, אומר: הם לא מעניינה של הרבנות. זה עניין הממשלה. אסור בכלל לקבל אותם, כי הרי הם בכלל לא יהודים!“

„פישפשים!“
ז'קלין אבוטבול, 22, תו-שבת דימונה: „הם מפ-רעים לנו לחיות. גם המשטרה מפחדת מהם. הם מני-קים מזרונים בחדר המדרגות. הם מלאים פישפשים!“

„יהיה אסון!“
יהודה יפת, מזכיר מועצת פועלי דימונה: „אני לא מפ-חד מהכּוּשִׁים, כי לא פחדתי גם מערבים. אבל המצב חמור. פה יהיה עוד רצח. אמרתי זאת לשרי-הפנים!“